

sobota 18. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Dt 6,4–13

Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem!

Čtení z páté knihy Mojžíšovy.

Mojžíš řekl lidu:

„Slyš Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný. Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou svou silou!

Ať tato slova, která ti dnes přikazují, zůstanou v tvém srdci! Opakuj je svým synům, mluv o nich, když budeš přebývat doma, když budeš na cestách, když budeš ležet i stát. Přivaž je na svou ruku jako znamení a jako ozdobu mezi své oči. Napiš je na veřeje svého domu a na své brány!

Až tě přivede Hospodin, tvůj Bůh, do země, kterou přísahou zaslíbil dát tvým otcům Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi, do velikých a krásných měst, která jsi nevystavěl, do domů, plných všeho bohatství, které jsi nenaplnil, k vyhloubeným cisternám, které jsi nevysekal, do vinic a olivových sadů, které jsi nevysázal, až budeš jíst do sytosti, chraň se zapomenout na Hospodina, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Hospodina, svého Boha, se budeš bát, jemu sloužit a jen v jeho jménu přísahat!“

Žl 18,2–3a.3bc–4.47+51ab

Odp.: Miluji tě, Hospodine, má sílo!

Miluji tě, Hospodine, má sílo,
Hospodine, má skálo, mé útočiště, zachránce můj!

Můj Bože, má skálo, na niž se utíkám,
můj štíte, rohu mé spásy, ochrano má!
Budu vzývat Hospodina, jemuž náleží chvála,
a od svých nepřátel budu vysvobozen.

Ať žije Hospodin, požehnána buď moje Skála,
sláva buď Bohu, mému spasiteli!
Veliká vítězství jsi popřál svému králi,
dáváš přízeň svému pomazanému.

cyklus 2

1. čtení: Hab 1,12–2,4

Spravedlivý bude žít pro svou věrnost.

Čtení z knihy proroka Habakuka.

Hospodine, což nejsi od pradávna,
můj Bůh, můj svatý, který neumíráš?
Hospodine, poslal jsi Chaldejce, aby konal právo,
ty, Skálo, určil jsi ho, aby trestal.
Máš čisté oči, že se nemůžeš dívat na zlo,
na soužení nemůžeš patřit;
proč se tedy díváš na nevěrné,
proč mlčíš, když bezbožník ničí toho,
kdo je spravedlivější než on?

Jednáš s lidmi jako s rybami moře,
jako s havěťí, která nemá vládce.
Nepřítel je všechny tahá udicí,
chytá je svou sítí, svým čeremem je sbírá,
proto se raduje a jásá.
Proto přináší oběti své sítí,
svému čeremu pálí kadidlo,
neboť jimi se stal jeho úděl tučným,
vydatným jeho pokrm.
Má proto stále vyprazdňovat svou síť,
zabíjet národy bez slitování?

Na svou stráž se postavím,
vystoupím na stanoviště,
číhat budu, abych viděl, co Pán ve mně mluví,
co odpovídá na mou stížnost.

Hospodin mně odpověděl:
„Napiš vidění, vyryj ho zřetelně na desky,
aby ho mohl každý snadno přečíst.

Na určený čas totiž ještě čeká vidění,
spěje však k naplnění a nezklame.
I když ještě prodlévá, počkej na ně,
neboť jistě se splní, nedá se zdržet.
Hle, zahynul ten, kdo nebyl upřímný v duši,
spravedlivý však bude žít pro svou věrnost.“

Žl 9,8–9.10–11.12–13

Odp.: Neopouštíš, Hospodine, ty, kteří tě hledají.

Hospodin trůní věčně,
stolec svůj postavil k soudu.
Podle práva bude svět soudit,
podle spravedlnosti vyřkne rozsudek nad národy.

Hospodin bude utlačovanému útočištěm,
útulkem v dobách tísně.
Budou v tebe důvěřovat, kdo se znají k tvému jménu,
protože neopouštíš, Hospodine, ty, kteří tě hledají!

Zpívejte Hospodinu, který sídlí na Siónu,
rozhlášte jeho činy mezi národy,
vždyť si na ně vzpomněl jako krevní mstitel,
nezapomněl na výkřiky ubožáků.

Zpěv před evangeliem: 2 Tim 1,10b

Aleluja. Náš spasitel Ježíš Kristus zlomil moc smrti a přinesl nám světlo nepomíjejícího života v evangeliu. Aleluja.

Evangelium: Mt 17,14–20

Budete-li mít víru, nic vám nebude nemožné.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

K Ježíšovi přistoupil jeden člověk, padl před ním na kolena a prosil: „Pane, slituj se nad mým synem! Je náměsíčník a hrozně trpí. Často padá do ohně a často do vody. Přivedl jsem ho k tvým učedníkům, ale nemohli ho uzdravit.“

Ježíš odpověděl: „Pokolení nevěřící a zvrácené! Jak dlouho ještě mám být s vámi? Jak dlouho vás mám ještě snášet? Přiveďte mi ho sem!“ Ježíš pak pohrozil zlému duchu, a ten z něho vyšel; a od té chvíle byl chlapec zdravý.

Když byli učedníci s Ježíšem sami, přistoupili k němu a zeptali se ho: „Proč jsme ho nemohli vyhnat my?“

Řekl jim: „Pro svou malou víru. Amen, pravím vám: Budete-li mít víru jako hořčičné zrnko, můžete říci této hoře: ‚Přesuň se odtud tam!‘, a přesune se; a nic vám nebude nemožné.“